

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

KA NEKAJ VEČ KOT
NA DAN DOBIVATE
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvrzmi sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Phone: CHelsea 3-1242

Reentered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

31. — Stev. 31.

NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 13, 1941—ČETRTEK, 13. FEBRUARJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

NEMŠKE PRIPRAVE NA RUMUNSKEM

Z BEOGRADA POROČAJO:

600,000 nemških čet sedaj na Rumunskem

NEMCI PRIHAJAJO V DEŽELO ... ON- STRAN DONAVE PRIPRAVLJAJO PON- TONSKE MOSTOVE ... NEMCI ZASEDLI LETALSKE OPAZOVALNE KRAJE

Nemci v civilnih oblekah so prevzeli nadzorstvo nad 53 letalskimi izvidnimi kraji in mnogo teh krajev je ... (cenzura črtala). Nahajajo se tudi ob Donavi od Vidina pa do Črnege morja in dalje proti jugu do Vrače in Petriča v bolgarski Makedoniji in samo nekaj milj od grške meje.

Nemci prihajajo v skupinah po 12 mož iz Dobrudže na Bolgarsko ter pripravljajo južni breg Donave za sprejem potonskih mostov, ki jih bodo Nemci postavili čez Donavo z rumunskih strani.

Nastalo je nenavadno gorko pomladansko vreme, vsled česar je prišel pokati let na Donavi višje proti severu in v nevarnosti so mostovi, da jih odnesejo ledeni kupi, ki se bodo nakupičili ob njih. Že več dni je rumunski del Donave brez ledu.

Nemci, oblečeni v ženske športne obleke, zapuščajo zgodaj zjutraj svoje hotele v Sofiji ter se v avtomobilih vozijo k mostovom, da jih utrde. — Število Nemcev v Sofiji, Plevenu, Šumenu in Plovdivu z vsakim dnem narašča. Mnogo Nemcev je tudi v Karlovem in Kazanliku, kjer se nahaja dvoje najvažnejših bolgarskih letališč.

Poročilo, ki je včeraj prišlo v Sofijo, pravi, da je na Rumunskem že 800 aeroplanov in da bodo v kratkem tri cele zračne divizije, vsaka s 400 aeroplanov. Največ je bombnikov in po zvežovalnih aeroplanov.

Vse pa se godi tako tajno in skrivnostno, da nikdo ne more razgledati pravega položaja. Ljudje na ulicah se napeto pogovarjajo in radovedno izprašujejo. Državni uradniki in diplomati kažejo resne obraze.

Vsako pa je prepričan, da bo nemška armada zasedla Bolgarsko. Kdaj, nikdo ne ve, zgoditi pa se more vsak čas. Vsekakor pa so v teku zelo važni diplomatski razgovori.

Govori se, da skuša nemški poslanik v Atenah poravnati grško-italjanski spor. Viri v njegova urada pravijo, da so v teku pogajanja med Bolgarsko in Turčijo in da skuša Bolgarska od Turčije dobiti zagotovi-

Ako je v Vaši naselbini zastopnik "Glasa Naroda", lahko dobite pri njem Slovensko-Amerikanski Kolobar za 1941.

la, da ne bo napadla Bolgarske, ako bi prišli v deželo Nemci.

Moč nemške armade na Bolgarskem

Kot pravi poročilo iz Beograda, je na Rumunskem 600 tisoč nemških vojakov. Tekom januarja je Nemčija poslala na Rumunsko 25 svojih divizij; vsak dan je 40 vlakov vozilo vojaštvo skozi Madžarsko.

Angleški krogi v Beogradu pravijo, da je skoro cela bolgarska vojska razpostavljena ob turški meji, da se postavi proti Turkom, ako bi skušali vdreti v deželo, ko bi nemška armada pričela korakati skozi Bolgarsko proti Grški.

Umor ali samomor?

Prijatelji bivšega ruskega tajnega agenta domnevajo, da je postal žrtev Stalinovih najetežev.

Prijatelji in sodelavci generala Walterja G. Krivitskega, katerega so našli mrtvega v njegovem washingtonskem stanovanju, so skoro prepričani, da si možak ni sam vzel življenja, pač pa je bil umorjen. Uradniki justičnega departmента pravijo, da je šel prostovoljno v smrt.

Vrata njegove sobe so bila namreč zaklenjena in tudi okno je bilo zaprto. Navzlic temeljiti preiskavi niso zasledili ničesar, kar bi kazalo na umor.

Prijatelji Krivitskega pravijo: — Zadel ga je slična usoda kot je zadel Trokega v Mehiki. Krivitski je v Ameriki razkrinal delovanje ruske tajne policije in razne Stalinove mahinacije. Za neki ameriški magazin je napisal več člankov ter dobil zanj 25 tisoč dolarjev. Pričal je tudi pred Diesovim odborom, in Dies smatra njegovo pričevanja za izredno važna.

Vsled tega mu Stalin ni mogel odpustiti in se je maščeval. Baj je poslal v ta na-

men v Ameriko enega svojih najbolj spretnih agentov. — Tako domnevajo njegovi prijatelji.

V sobi so našli tri enako se glaseča pisma, naslovljena na odvjetnika Waldmana, Miss La Follette in ter na "Tanjo in Aleka". (To sta žena in sin Krivitskega, ki živi v New Yorku). — Teško mi je verjeti, — je pisal, — da bi rad živel, pa mi ni mogoče.

Prijatelji umorjenega pravijo, da je pisma pisala neka druga roka, da je pa pisava Krivitskega natančno posneta.

Knox in Willkie

Knox je tudi odločno nastopil proti Wendell L. Willkieju, ki je senatnemu odboru za vnanje zadeve priporočal, da naj bi Združene države Angliji vsak mesec dale 5 do 10 milijard dolarjev. Knox je rekel, da ameriška mornarica ne more pogrešiti nobene ladje in da mora ostati na sedanji moči.

Pregled dnevnih dogodkov

Stara trditve je ovržena

Trditve, da se dva labko z istim denarjem preživljata kakor en sam, je ovržla Miss Rajean M. Codish iz Hoboken, N. J.

Miss Codish, ki je tekstilna izvedenka, se je udeležila v French Lick, Indiana, zborovanja Indiana Home Economics Association. Pri tej priliki je v dolgem govoru zatrjevala, da ima moški po poroki štirikrat več stroškov kot jih je imel pred poroko.

Ta denar pa ne gre za hrano ali stanovanje, pač pa predvsem za žensko spodnjo obleko. Ženske hočejo nositi spodnjo obleko in nogavice iz najfinejšega materijala. Tudi tržni čevlji jim niso mar, ampak imajo najraje tako obutev, da jo po nekajkratni nošnji lahko zavrežejo.

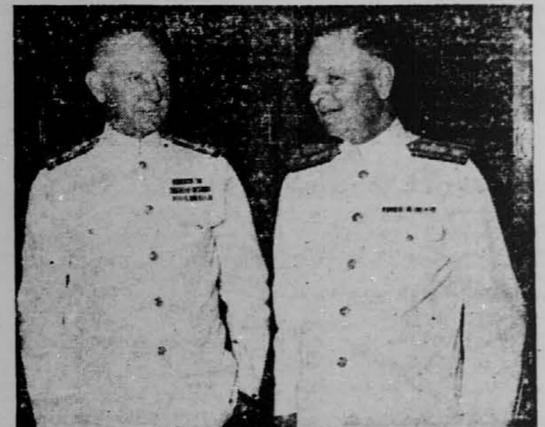
Možje morajo biti seveda bolj skromno oblečeni, če hočejo ugoditi svojim ženam. Moderna ženska mora biti najmanj dvakrat na leto nova od pete do temena. V to seveda niso vštete nogavice in spodnje perilo. Ko kupuje mož ženski krznen plašč, naj ji kupi renekaj dobrega. Kajti dober krznen plašč je najboljši investiment, ki si ga more misliti.

Butlegarski premog

Po Pensylvaniji je dosti zapuščenih majn, v katerih je pa še vedno precej premoga. Nezaposleni premogari so ta premog kopali in prodajali. Dasi je bilo to protipostavno, jim oblasti niso delale posebnih neprilik.

Iz Harrisburga poročajo, da

POVELJNIK PACIFIŠKEGA BRODOVJA

Admiral H. E. Kimmell (desno), vrhovni poveljnik ameriškega vojnega brodogojstva v Pacifiku.

je bila nedavno sklenjena med lastniki premogovnikov, premogarskimi organizacijami in državnimi oblastni pogodba, čije svrha je popolnoma odpraviti butleganje s premogom.

Iz zanesljivega vira se je zvedelo, da je bilo prodanih vsako leto do štiri milijone ton takega premoga.

Morganov partner

Meseca avgusta leta 1939 je umrl Charles Steel, družabnik J. P. Morgan & Co. V zapuščenem sodišču v Mineoli, L. I., se je te dni zvedelo, da je zapustil dvaintrideset milijonov dolarjev.

Njegov delež pri Morganovi družbi je znašal 23 milijonov dolarjev.

Državljankega papirja niso dobili

Sodnik Frank J. Cregg ni hotel podeliti v Syracuse, N. Y., trem proslim državljanstva, ker žive njihove žene še vedno v Evropi.

Zvestoba napram družini je ena prvih dolžnosti dobrega državljanca, — je rekel. S tem je hotel povedati: — Če se ne brigate za svoje žene, niste vredni, da bi postali ameriški državljan.

Roosevelt angleški diktator?

Republikanski kongresnik Reed iz New Yorka je označil "lend-lease" predlog kot sredstvo, s katerim bi se Roosevelt povzpela k oblasti, kakoršne ni imel doslej še noben Amerikaneec. V tem slučaju bi pa predsednik ne diktiral samo Ameriki, pač pa tudi Angliji. Vodil bi tudi vsa angleško vojaško politiko.

Predsednik Reuterjeve agature odstopil

Iz Londona poročajo, da je po 25 letnem službovanju odstopil Sir Roderick Jones kot predsednik in generalni ravnatelj angleške Reuterjeve poročevalske agature. Sir Roderick je bil obenem tudi svetovalec ministrstva za informacije, tekem svetovne vojne je bil pa propaagandni ravnatelj.

Sabotaža

Na progi Southern Pacific železnice, 30 milj severovzhodno od Auburna v Californiji, je nekdo odstranil iz tračnice več vijakov. Če bi tega pravonočasno ne opazili, bi bila železniška nesreča neizogibna.

Oblasti so prepričane, da gre v tem slučaju za sabotažo. — Kakšnih 240 milj zapadno od tistega kraja se je zgodila 12. avgusta 1939 železniška nesreča, pri kateri je izgubilo 24 oseb življenje, 108 jih je bilo pa poškodovanih. Tudi v istem slučaju je noprtrjena tračnica povzročila katastrofo. Zadevo preiskujejo uradniki tajne službe.

Brazilski poslanik za Kanado

Iz Rio de Janeira poročajo, da je brazilski predsednik Getulio Vargas imenoval Alberta Lins de Barrosa za brazilskega poslanika v Kanadi. Doselej je imela Brazilija v Kanadi le konzule, ne pa diplomatskega zastopnika. De Barrosa bo prvi brazilski poslanik v dominiju ter je že odpotoval na svoje mesto.

Anglija — najvažnejša odjemalka Amerike

Kot posledico vojne je treba smatrati, da je šlo lani 52 odstotkov ameriškega eksporta v Anglijo in v Kanado.

Leta 1940 je bilo poslanega iz Amerike za 4 tisoč 33 milijonov dolarjev blaga; za 2 tisoč 93 milijonov dolarjev ga je bilo poslanega v Anglijo.

Rusija je kupila lani od Zdr. držav za 88 milijonov blaga, leto prej pa le za 56 milijonov.

Dokaz velikega prijateljstva

Londonski "Daily Mail" poroča, da se je izza prihoda Harryja L. Hopkinsa v London že itak veliko prijateljstvo med predsednikom Rooseveltom in angleškim ministrskim predsednikom Churchillom še povečalo. Ko govorita po preokceanskem telefonu, naziva Roosevelt Churchilla z imenom Winston, dočim pravi Churchill Rooseveltu enostavno Franklin.

Meso se je podražilo

Narodna obrambna komisija izjavlja, da ameriška armada ne kupuje toliko mesa, da bi imeli njeni nakupi kakšen poseben vpliv na ceno. Če bodo morale gospodinje meso dražje plačevati, naj zaraditega ne vračajo krivdo na armado. Vzrok je treba pač drugje iskati.

Leighton Arrowsmith, predsednik Zveze newyorških bolnišničev poroča, da se je v zadnjem času meso podražilo za petindvajset odstotkov.

Najvišje sodišče razsodilo proti Fordu

Ford Motor Company mora sprejeti odpustitve delavce nazaj na delo in ne sme ovirati delavce pri organiziranju. — Druge odločitve.

Najvišje zvezno sodišče ni hotelo ovreči razsodbe zveznega okrožnega sodišča v Cincinnati, Ohio, ki je pred časom odredilo, da mora Ford Motor Company sprejeti nazaj na delo 23 delavcev, ki so bili odpušteni iz Fordove River Rouge tovarne.

Odpušteni so bili leta 1937. Takrat je unija avtnih delavcev (CIO) vprizorila veliko organizacijsko kampanjo. Ciani unij so delili pred Fordovo tovarno okrožnice, kar je dovedlo do kravavih izgrediv. Fordovi najeteži so namreč napadli unijske člane in jih pretepli.

Kmalu po tistem je Delavski urad (National Labor Relations Board) naprtil krivdo za izgrede Fordovi družbi ter ji obenem naročil, da mora sprejeti odpustitve delavce nazaj in jim plačati vso zaostalo plačilo.

Fordova družba je gnala za delo od instance do instance ter jo slednjic pritrjala pred najvišje sodišče, ki je razsodilo v smislu razsodbe Delavske urada.

Obenem je bilo Ford Motor Company naročeno, da ne sme braniti delavcem pristopa v to ali ono delavsko organizacijo.

Stališče, ki ga zavzema Fordova družba napram delavcem in delavskemu vprašanju, je dalo povod splošnim zahtevam, naj vlada ne poverja Fordu v zvezi z narodnoobrambnim programom nobenih narčil.

Iz Miami, Fla., poročajo, da je izjavil tam nahajajoči so William Green, predsednik Ameriške delavske federacije: Razsodba najvišjega sodišča je v popolnem soglasju z duhom in s črko postave.

Dasi je bila razsodba izrečena v prid CIO, torej konkurenčni organizaciji, je Green mnenja, da bo koristila tudi Delavski federaciji, ki si na svojo lastno pest prizadeva organizirati Fordove delavce.

Pa še dve drugi važni odločitvi je podalo najvišje sodišče, namreč glede piketov in p. k. tiranja.

Ustavna povelja proti piketom so upravičena edinole v slučaju, če postanejo piketi nasilni. Ako pa mirno vrše svojo službo, nima nihče pravice izdajati proti njim ustavnih povelj.

Nekateri podjetniki so se tudi pritožili, da p. k. tirajo pred njihovimi podjetji tudi delavci, ki običajno niso pri njih v

službi. Tudi v tem slučaju je najvišje sodišče potegnulo z delavci ter razsodilo, da gre v takem slučaju za delavsko solidarnost in nikogar ne briga, odkod so piketi.

375 milijonov dolarjev za WPA

Posebni zbornični odbor je priporočil predlogo, naj dobi WPA 375 milijonov dolarjev za zadnje štiri mesece tekočega fiskalnega leta.

Fiskalno leto bo končano dne 30. junija.

KNOX SVARI PRED NEVARNOSTMI

Vojaške skrivnosti je treba najstrožje zaščititi. Včasih je lahko usodnega pomena nekaj nesmiselnih spregovorjenih besed.

Ameriški mornariški tajnik Knox je resno priporočil zaščito vojaških skrivnosti.

En sam natiskan ali spregovorjen stavek utegne dovesti do uničenja municijske tovarne ali vojne ladje, pri čemer bi izgubilo življenje veliko ljudi, ki delajo noč in dan za zaščito Amerike pred sovražnikom.

Kdor kaj ve, naj molči, kajti vsepovsod so agenti, katerim je najmanjša informacija izredno dobrodošla.

Take informacije koristijo agentom vojskujočih se držav,

Italjanski general umrl

Poročilo iz Kaire naznanja, da je za ranami umrl v ujetništvu italjanski general Teilera, poveljnik 10. italjanske armade. General je bil ranjen, ko je vodil infanterijski napad na oddelek angleških tankov južno od Bengazija.

General Annibale Bergonzoli, ki je bil vjet v Bengaziju, se nahaja v bolnišnici, toda ne zaradi ran, temveč, ker je bolan.

katere utegnejo danes ali jutri postati naše sovražnice.

Časopisje naj ne poroča o prevozu vojaštva in o kretanju vojnih ladij. Ameriška mornarica noče ameriškim državljanom ničesar prikrivati, želi pa, oziroma zahteva, naj slehedralni ohrani vojaške skrivnosti zase.

Amerika nima cenzure, s tem pa še ni rečeno, da bi vsakdo smel neovirano trostiti govornice, ki bi koristile našim morebitnim sovražnikom.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation). Frank Baker, President; J. Lapsha, Sec. - Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays. Subscription Yearly \$6.-, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.-; za pol leta \$3.-; za četrt leta \$1.50. - Za New York za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50. Za tuzemstvo za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. Telephone: CHelsea 3-1242

ODGOVORNOST ZA PADEC BENGAZIJA

Vjeti laški general Annibale Bergonzoli pravi, da je general Tellera, ki je pred dvema dnevnoma v ujetništvu za ranami umrl, kriv padea Bengazija. Bergonzoli pravi, da je generalu Tellera svetoval, da izprazni Bengazi takoj, ko so pričeli prihajati prvi laški vojaki iz Derne. General Tellera pa je bil mnenja, da je še dovolj časa za umik ter se je odločil, da počaka še 24 ur.

V tem času pa so Avstraleci in Angleži vdarili na Bengazi s severa, proti jugu pa so Italijanom prerezali cesto za umik proti zapadu. General Tellera je bil ranjen, ko se je razletel nek italjanski protitančni top.

V nekaj dneh bo cela Libija v angleških rokah, ker Angleži silno hitro napredujejo in edini izhod za Italijane je da se umaknejo, ako ne želijo, da bi jih Angleži zajeli, v francosko Tunizijo in potemtakem biti internirani. Stiriindvajset ur je precej časa za rešitev, ako je rešitev mogoča, ker so pa dnevi italjanske premoči v Libiji šteti, ne pomeni dosti.

BELE SUŽNJE

Nacijske oblasti so poslale več tisoč poljskih deklet in mladih žena v Nemčijo.

Nekatere delajo na posestvih v vzhodnem delu Nemčije, nekatere so služkinje v hišah nacijskih veljakov.

Mnogo jih je izginilo. Le sedm pa tam slišijo v Nemčiji zatirani Poljaki, kaj se je zgodilo z njimi. - Zločin je, kar se dogaja z našimi dekleti, - se pritožuje v pismu neki Poljak. - Mnogo jih je moralo v vojaška taborišča.

Dekleta, o katerih več mesecev ni nobenega sledu, se včasih izmenada pojavijo. Spolno bolne, v mnogo slučajih pa tudi noseče, pošljejo nacijske oblasti v domovino.

Sorodniki v Nemčiji poslanih deklet in mladih žena, so v neprestanih skrbih, kdaj bo izginil sled za njimi.

Tudi na Poljskem izginjajo dekleta. V listih poizveduje je za njimi: - Kdo je je videl? Kdo ve kaj o nji? Pred petimi dnevi je šla delat, izza tistega časa ni o nji nobenega sledu ...

Nemške služkinje so si poiskale delo v municijskih tovarnah, kjer bolje zaslužijo. Žene nacijskih voditeljev pa nočejo same vršiti hišnega dela. Zato najemajo Poljakinje.

"Vocikische Beobachter" piše:

- Poljska služkinja ne sme jesti pri mizi z drugimi člani družine. Poljakinja dobi od gospodinje kruh, ni pa soudeležena pri družinskem življenju. Stariši morajo svoje otroke tako vzgajati, da smatrajo poljsko služabnico za manj vrednega človeka.

Taki nazori so povsem v skladu z nacijskim mišljenjem.

Nadaljna poročila

Francis in Mussolini

Sinoči je bilo v Madridu uradno naznanjeno, da sta se v sredo, 12. februarja v Bordigheri v Italiji sestala "caudillo" (voditelj) general Francisco Franco in Benito Mussolini in da je njun razgovor pokazal "popolno sličnost nazorov glede vseh problemov evropskega značaja, ki se tičejo obeh dežel v sedanjem zgodovinskem trenutku."

Španska uradna časnikarska agentura poroča, da sta se Franco in Mussolini sestala v Bordigheri ob 9.30 dopoldne ter sta bila v posvetovanju tri ure. Navzoč je bil tudi španski vnanji minister Serrano Sunjer.

Popoldne je Mussolini prišel po generala Franca in Sunjera ter ju je pogostil s čajem v neki "krasni vili." Nato so se zopet razgovarjali poldrugo uro. Zvečer je Mussolini generalu Francu na čast priredil svečan banket.

Včeraj je na Riviero odpoval načelnik francoske vlade maršal Petain, da se na nekem kraju sestane z generalom Francom, ko se bo vračal v Madrid. Njun sestanek je doleten za danes.

V Londonu domnevajo, da bo general Franco na Mussolinijevo prošnjo skušal pridobiti maršala Petaina, da dovoli, da

bi se italjanska armada rešila iz Libije skozi francosko Tunizijo. Toda neko poročilo pravi, da general Maxime Weygand nikakor ni pri volji dovoliti laški admadi prehoda skozi Tunizijo.

Vojna v Afriki

V Libiji so boji prenehali in Angleži večinoma "pospravljajo" bojišče. V Eritreji pa so Angleži zavzeli zopet eno italjansko mesto, okoli Čere-na pa je še vedno v teku vroča bitka.

Angleški aeroplani so bombardirali Addis Ababo in več drugih krajev v Abesiniji, ki so jo Italjani prekrstili v Vzhodno Afriko.

Rim priznava, da so Angleži zavzeli Afmadu v italjanski Somaliji.

Angleški letalci so bombardirali nemške letalske postojanke na Siciliji ter italjanska letališča na Rhodu.

Angleški aeroplani so tudi bombardirali Hanover in Bremen v Nemčiji ter Rotterdam na Holandskem in mnogo krajev na Norveškem in Danskem.

Nemški aeroplani niso napadali, pač pa so Nemci streljali s svojimi težkimi topovi čez Rokavski preliv na Dover in na druge kraje ob vzhodnem obrežju.

Newyorški odmevi

FRANK KERŽE

[Skoro dve leti sem počival, to se pravi: ne samo da nisem pisal, tudi nisem dosti zasledoval naših listov, razven tistih, ki jih dobim na dom.

Ko sem začel z novim letom zopet prinašati vse mogoče časopise domov, sem zapazil, da svetovni dogodki precej močno odnevaajo med nami. Enim se postavim očita, da huč-kajo ljudstvo za vojno, drugi se zopet proti nji. Tretje se obkłada s fašisti, četrte z "apizarji" pete s komunisti; zraven tega pridejo od časa do časa napadi na verske ljudi, na svobodno-mišlece, socialiste in mnogo podobnega. Kakor razvidite iz tega, smo jako na našem domačem polju, koder znamo biti najbolj uspešni - na polju preklanja in zmerjanja.

Je to neproduktivno polje, ki nikdar ne prinaša sadu. Človek bi mislil, da smo rešili vsa velika vprašanja, zato nam preostaja dovolj časa in prostora za malenkosti, ki te vodijo večno v kot. Od tam ni drugega izhoda, kakor zopet nazaj, odkoder si prišel s tem seveda iznova ena in tista pesem.

Včasih prihajamo v takih debatah naravnost v absurdnost. Postavimo: SNPJ je izdala letos, kakor vsako leto, stenske koledarje za vse člane. Koledar je lep, dokaj umetniški in cenjen - a to naj bo stransko. Namen koledarjev ni ustvarjati umetnosti ali znanosti; dvomim tudi, da bi imeli kaj vrednosti ko reklame. Po mojem mnenju so koledarji, kakor razglednice od prijateljev in znancev: lepo je, da se kdo spomni nate, pogledaš, prebereš in denes nekam, koder se prej ali slej izgubi.

A ne tako s temi koledarji. Že tedne gredo debate in razprave - eni hvalijo, drugi kritizirajo, a vse skupaj vodi v velik, prazen - nič. Koledarji so kakor rojeno dete: tukaj so in taki so, pa jih vzemaj ali puščaj. Ali ni škoda časa, truda in papirja, če debatiramo o dnevu, ki je minil in ki se ne da izpremeniti, pa če se vsi postavimo na glavo? Pregovor pravi, da se šenknanemu konju ne gleda na zoba. A to ne velja za nas. Konja se pregleda in celo žime v repu.

Če mislite, da je to najbolj debela, se motite. Nedavno sem čital uredniški članek v Prosveti, v katerem tolmači urednik Molek besedo svobode. Prišel je nekje v dotiko s članom ali člani, ki os modrovali nekako tako, da svoboda ni nič, ker se ne more jesti. Če se po petdesetih letih kulturnega dela med nami pojavljajo taka vprašanja, potem res ni nič čudnega, če so mnogi vrgli pero in pisalni stroj med staro šaro in vzdihom: pa naj vse skupaj ljudje vzame, za drugo itak ni!

Živimo v času nove svetovne vojne, ki zajema ves svet in vse narode. In v tem vprašanju smo zopet na vseh mogočih poljih, samo tam ne, koder bi bilo treba.

Če bi mi zidali danes veliko mogočno narodno zgradbo, kaj bi bilo naše prvo vprašanje:

Društvo št. 163 A.B.Z.

priredi

PLESNO ZABAVO

V JAMES CITY, PENNNA COMMUNITY BUILDING

Dne 22. FEBRUARJA

(Začetek ob 8. uri zvečer.)

Uljudno ste vabljeni vsi rojaki in rojakinje od blizu in daleč, da posetite to našo zabavo.

Ob priliki Vam uslugo povrnemo.

ZA PLES BO IGRAL

JOE ROLIH in SENOVI

ob 8.45 zvečer.

zakaj nam je potrebna taka zgradba in v kakšne namene bo služila? Mi-eel, ideja je prva in poglavitna, ako se zedinimo v tem, potem preidemo na drugo vprašanje: delo poverimo nekomu, ki to razume, da nam ustvari sliko in načrt tega, kar je v naših mislih. Tretje pridejo potem sredstva, material, delo in vse, kar je potrebnega, da se zgradba dovrši.

Nekaj čisto podobnega imamo v sedanjem svetovnem vprašanju. Toda me-to ene zgradbe ali ideje imamo kar tri. Za katero se bomo odločili - to je prvo in najvažnejše vprašanje, katerega moramo rešiti vsi skupaj in vsak posameznik zase. Prosim in povdarjam: ideja je prva in poglavitna, da vem in razumem, kaj hočem. Če ne veš, kaj hočeš, ne moreš imeti načrtov, ne materiala in tudi delavcev ne.

Torej kaj hočemo, kakšno stališče naj zavzemamo v svetovnem konfliktu?

Tri ideje so tukaj: vse tri važne, ker so velike in vsaka zase dobro podprta. Prvo vprašanje nastane, kakšne so te tri ideje v svojem bistvu. Če rešimo to vprašanje, bomo tudi vedeli za primeren načrt in gradivo.

Imenoval jih bom po abecednem redu: prva pride demokracija.

Kaj je demokracija? Tisti rojak, ki je proti svobodi zato, ker se ne more jesti, bi bil od prvega začetka tudi proti demokraciji. Ne more se jesti, ne piti, ne meriti ne vagati, ker spada med tiste duševne vrednote, kakor žalost in veselje, kakor vera, upanje in ljubezen, kakor skrb in žalost, kakor zadovoljnost in obup. Demokracijo moremo samo občutiti to je vse.

Demokracija je tako stara, kakor človeški rod in če bi jo hotel opisati, bi rekel: demokracija je nekaj, kar ureja razmerje med človekom in človekom na tak način, ki se nam zdi najboljši, najbolj pošten, najbolj pravičen - in kar je glavno: ki vliva zadovoljnost v največje število vsega človeštva.

V naturi vsakega človeka je, da ga vidiijo, slišijo, vpoštevaajo - izkratka, da pušča nekje kako sled, da je tukaj. Vsak človek ima do nekje misli, kaj in kako bi doprinesel vsaj kamenček k temu, kar nastvarja skupna človeška družba.

Demokracija je edina, ki dopušča svobodno izmenjavo misli, svobodo organiziranja, svobodo ekspresije v ti ali oni obliki. Toda vse pod enim pogojem: v okviru morale, etike in splošnih zakonov, ki urejajo razmerje med človekom in človekom.

Če besedo demokracija izmenjamo z besedo svoboda, v bistvu eno in tisto - bi rekel

SIMFONIČNI KONCERT.

Simfonični koncerti, ki jih ob nedeljah prireja WPA Music Project v New Yorku, so v resnici nekaj posebnega. Na teh koncertih so pod zelo spretnim vodstvom izvajane najboljše skladbe največjih svetovnih mojstrov.

Prihodnjo nedeljo 16. febr. bo zopt tak koncert, na katerem bo mogoče slišati krasne skladbe velikih mojstrov.

Program je sledeči:

1. Overtura "Buska Velika noč." - Rimsky-Korsakov.

2. Concerto št. 1. - Rachmaninov.

3. Imagery. - Horace Johnson.

4. Smrt in izpremenjenje - Richard Strauss.

Koncert je v Carnegie Hall, 57. ulica in 7. Avenue. Vstopnice so po ljudskih cenah od 28 centov do \$1.10. Začetek ob 8.45 zvečer.

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1941 Cena 25c + poštino vred.

KNJIGARNA "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

tako: svoboda ne pomenja tega, da delaš lahko kar hočeš, da govoriš ali pišeš kakor se ti zdi. V primitivni človeški svobodi je veljal en sam zakon: zakon močnejšega nad slabšim. To je bila brutalna svoboda, terorizem. In vzelo je ti-očletja, predno so prišli v človeku do veljave drugi čuti in ustvarili pomen resnične, poštene in pravične svobode, kakor je doma v demokraciji. Živeti svobodno v svobodi ne pomenja, da delaš, kar hočeš, pač pa, da delaš govoriš, pišeš in izražas vse, kar imaš v sebi, tako, kakor je najbolj prav in pošteno, če ne za vse, pa vsaj za veliko večino vsega človeštva.

Izkratka: demokracija je tista oblika, tisti izraz urejene človeške družbe, ki nudi in daje več, kakor vsaka druga forma človeške družbe. Le demokracija je možna dati največjemu delu človeštva tisto veliko notranjo silo, ki ji pravimo: zadovoljnost. Ali si potem tepen ali zmaguš, ali si storil prav ali napak, ali trpiš ali uživaš - za vse in na vse si pripravljen zato, ker si sam delal in ponosjal zraven. V tem je velika razlika od vseh drugih form urejene človeške družbe, zakaj edinole demokracija združuje idejno največ ljudi. Edino demokracija je zmožna prenesti uspeh ali poraz - in kar je še bolj važno: demokracija edina zamore popraviti to, kar ni uspelo. Edino demokracija daje možnosti za največji napredek največjega števila ljudi.

Pojnite pa, da govorim tukaj o demokraciji kakor o čutu, o ideji.

Na čisto nasprotni strani demokracije imamo vsepolno drug oblik. Izmed teh se bom omejil na dve, ki ste danes v direktnem boju z demokracijo, to je komunizem in fašizem. Imenoval sem jih oblike, zakaj ne komunizem ne fašizem ne

spadata na tisto polje, kamor spada demokracija. Komunizem in fašizem sta pred vsem ekonomska problema, to se pravi: ne spadata med notranje človeške čute, pač pa na materijalistično ekonomsko polje.

Komunizem in fašizem izkušata rešiti probleme človeške družbe s tem, da zadovoljuje fizične ali telesne potrebe človeštva: torej, hrano, stanovanje, streho, gorkoto in drugo. Rekel bi, da je njihov princip: zadovolji človeka fizično, pa bo tudi duševno zadovoljen.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Peter Zgaga

PREDPUSTNO DARILLO

II.

Toda vse, kar je prav - Bezljakova Mici je bila pa res dekle in pol. Velika in tako lepo zalita, da se je vse kar treslo na nji, kot se tresejo dobro zabeljeni žganci, ko jih postavi gospodinja na mizo. Oblačila se je mestno in gosposko, to se pravi, da je imela na sebi le toliko žide in blaga, da je moškega zdržalo, ko jo je pogledal ali stopal za njo. In nenehoma se je smejala in mežikala kot da bi hotela slehernega izzvati: - no, zini kaj, če imaš korajžjo! Mogoče mi boš pa povseči?

Res so šli za njo kot za procesijo, blizu se ji pa nihče ni upal.

Nihče? Če tako mislite, pa niste poznali starega Kofola.

Tako navoščeni, zlikani in fantovski je koracal tiste dni po mestu, da je njegova Katra večkrat vzdihnila: - Če se mu že ni zmešalo, se mu mora vsak hip.

Pri znamenju je pržigala svečke sv. Katarini na čast, dedec je bil pa čedalje bolj divji.

Kjerkoli je mogel, se je nastavljal lepi Mici in jo je nekako popoldne res na samem iztaknil. Po vojaško se je postavil prednjo in ji salutiral rekoč: - Bonžorno snjorina, kome va?

Začudeno ga je pogledala, nato pa bruhnila v smeh: - O, stric Kafol! Skoro poznala vas nisem. Le kar lepo po slovensko in podomače. Baš prav, k teta Katra sem namenjena, bova pa skupaj stopila. Staremu Kafolu pa že ni bilo prav.

- Kaj stric? Kakšen stric? Tinec ni reči, pa bova prijatelj. Mogoče sta tvoja mati in moja Katra v kakšni daljni

spadata na tisto polje, kamor spada demokracija. Komunizem in fašizem sta pred vsem ekonomska problema, to se pravi: ne spadata med notranje človeške čute, pač pa na materijalistično ekonomsko polje.

Komunizem in fašizem izkušata rešiti probleme človeške družbe s tem, da zadovoljuje fizične ali telesne potrebe človeštva: torej, hrano, stanovanje, streho, gorkoto in drugo. Rekel bi, da je njihov princip: zadovolji človeka fizično, pa bo tudi duševno zadovoljen.

Precej dolgo so sedeli tisti večer. Če je Katra za hip stopila v kuhinjo, je stari Kafol brž izrazil priloženost in dekletu pobožal po roki ali obrazu. Enkrat jo je celo poljubil in se ni nič branila.

Po tistem je še večkrat prišla k njim in tudi zadnje popoldne pred svojim odhodom je preživela pri njih. Naslednjega jutra ob osmih je imela odpotovati proti Trstu.

S Kofolom sta se že prej domnili, da bo opolnoči za skedenjem pravo slovo. - Pa boš res prišla? - ji je šepnil, kar dorkoli je Katra odnesla za hip v kuhinjo pete.

- Ne bojte se, stric, že ob enajstih bom tam. Res vas imam rada. Kdo ve, kdaj se bova spet videla.

Ob starih popoldne se je poslovila od Kafola in Katre. Katra je zamišljeno gledala za njo, Kafol je bil pa kakor na trnju.

- Nič kaj dobro mi ni, - je zatarnala Katra. - Vino je močno, se mi zdi, da sem ga malo preveč.

- Ah, kaj preveč, - ji je ugovarjal, - na, še to izpij, kar je v steklenici, pa ti bo odleglo.

Storila je kot ji je velel. Ko je zaslišal iz kamre njeno smučanje, se je splazil v srambo, izbral najlepše pleče ter ga odnesel za skedenj. Zelenko slivovke je že prej pripravil, da dekle na dolgem potovanju ne bo žeje in lakote trpele.

Nato je krenil, prvič po dolgem času, v gostilno in poklical pijače za vse. Kajti veselje je bilo v njegovem srcu, vsaka žilica v njem je utripala v radostnem pričakovanju, vino je pa neizprosno vršilo svoje delo, čimbolj se je pomikal kazalec na enajst.

(Konec prihodnjic.)

DARILNE POSILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Table with 2 columns: Amount in Dinarji and Amount in Lira. Rows include 100 DIN, 200 DIN, 300 DIN, 500 DIN, 1000 DIN, 2000 DIN, 5000 DIN.

V LIRAH

Table with 2 columns: Amount in Lira and Amount in Dinarji. Rows include 50 LIR, 100 LIR, 200 LIR, 300 LIR, 500 LIR, 1000 LIR, 2000 LIR.

Ker zaradi položaja v Evropi parniki nereditno vozijo, tudi za izplačila denarnih posiljatev vzame več časa. Zato pa onin, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.-.

Vaš razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO. :: : POTNIŠKI ODDELEK :: : 216 West 18th Street. New York

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisov brez podpisa in oznake ne priložimo. Dopis na desni strani morajo naj bodo v enakem uradu naklonske v sredi sjetral.

Dopis se nam vedno dobrodoleti, ker zanimajo vse naše štatalce in se s njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

VAŽNOST VITAMINOV

V Presbyterian bolnišnici v Pittsburghu, Pa., se nahaja Mrs. Mary Poljak iz Imperial, Pa., ki je bila zadnji teden operirana. To je njena tretja operacija. "Ni prav," je rekla njena hčerka "da so eni vedno zdravi, drugi morajo pa toliko pretrpeti."

Bolezen je v resnici hud udarec v delavčevi družini, ne samo radi bolečin, skrbi in zamude časa, ampak tudi radi stroškov, ki jih bolezen povzroča. Je vse tako drago v zvezi z boleznijo; zdravniki, postrežba, bolnišnica, operacija. Tisto, kar se dobi od družta, je sicer v pomoč, toda malokdaj zadostuje. Dosti se je že ukrepalo, da bi temu v odpono morala trdava ali dežela kaj ukreniti, toda do sedaj je ostalo vse le pri besedah.

Zarjto se ne moremo nič kaj pohvaliti. Izvanredno hudega mraza sicer nisimo še imeli, toda vreme je zelo izpremenljivo in zelo malo solnčnih dni. Snež dež in led; skoraj dva dneva nista enaka, kar zelo slabo vpliva na zdravje. Približuje se pa sveti Matija, ki pravijo, da led razbija in semenski ceniki so tudi že pričeli prihajati.

Kadar pa začne vrtnar pregledovati te cenike, se prične v njegovem sreju ponuditi. To so zanimive in poučne knjige. V njih vidite slike cvetlic in drugih pridelkov vrta v taki bujni razkošnosti, da se prične v vas vse gibati, cene semen, raznega vrtnarskega in poljskega orodja, strupi zoper mrčes, rjo in plesnobo, razna gnojila ter navodila in sveti, kakor se mora z vsem ravnati, da bo tvoj vrt lepši od sosedovega. Na vsaki prsti, kamor posadite kako seme, vam bo nekaj zraslo, toda če hočete imeti v retnici nekaj posebnega, morate vedno uničevati plevel in mrčes, zalivati in gnojiti.

Star hlevni gnoj je zelo dobro gnojilo, toda kje ga danda-

nes dobiti? Zato se v ta namen čimdalje več vporabljajo umetna gnojila. Proti umetnim gnojilom so pa nekateri vedno imeli predsodke in najnovejša raziskavanja so dokazala, da so v gotovih ozirih in zeli prav, da si se tega sami niso prav zavvedali. Umetna gnojila so namreč strop za gliste deževnice in te vrste gliste so zelo koristne za rast rastlin. Neprestano vrtajo v zemlji, jo rahljajo ter s tem povzročajo, da pride več zraka do korenin in ker so zelo požrešne in se hranijo le z razpadajočimi rastlinskimi snovmi, s svojimi odpadki, gnojijo zemljo in dajejo hrano rastlini. Nek vrtnar v Kaliforniji se je tega dejstva prvi dejansko oprijel in se z njim okristil.

Na enake kakovosti zemlje je posadil enako vrsto rastline in vsako drugače izboljšal. Na kosu, kjer ni uporabljal nikakega gnojila, toda je nanesel veliko število deževnic, je bil pridelek izdaleka mnogo boljši, kot na drugih parcelah. Ker je bil možak podjeten, je to dejstvo na daleč razglašil ter pričel s farmo za gliste. S križanjem je vzgojil več vrst glist, tako na primer vitke in energične za vrtnarje ter tolste in lene za ribiče. Razpošilja jih na vse strani in pravijo, da mu ta trg ovina dobro nesé.

Mnogo čujemo v novejšem času o vitaminih in njih uporabi v zdravilstvu in prehrani. Le malenkost je, kar vedo še o njih in vedno najdejo kaj novega za uporabo teh skrivnostnih tvarin. Tako je sedaj na prodaj vitamin B, kot gnojilo. Uporaba tega vitamina v ta namen ni nič posebno čudnega. Ta vitamin se nahaja v luščicah vseh vrst žit in drugih semen in gotovo je tam radi tega, da pomaga rastlini pri kalenju in rasti. Torej, če se ga pride ne nekoliko več, ne more drugoga kot le koristiti.

Vitamin B je zelo važen in uporaben v mnoge druge svrhe. Tako na primer ozdravi mačka, ki se pivcem, ki so prej-šnji večer nekoliko preveč pogledali v kozarec. obesi drugo jutro preko glave in ozdravi celo takozvano pivsko blaznost (delirium tremens). Nekaj je pa treba pri tem pojasniti. Ne pijejo alkoholične pijače neposredno pred ali kmalu po zavžitju tega preparata, ker alkohol ubija ta vitamin in ravno nedostatek tega vitamina v životu povzroča ono neugodno stanje, po čez mero zavžitim alkohololu.

Na prvi pogled bi bilo to odkritje kakor nalašč za nas Slovence. Kar nas je moških, smo do malega vsi navdušeni pivci (in takrat tudi pevci). a naše ženske skoro brez izjeme strastne cvetličarke. Toda stvar ni tako enostavna in zna priti do kakih komplikacij. Tako se bo pripetilo, da bo mož kupil to dragoceno snov za svojo uporabo, a žena mu bo porabila te ploščice za svoje cvetlice. Si lahko mislite, kako bo, ko bo maček v glavi, pa ne sredstva za odstranitev. To bo rojil: "Bom vse lonce raz oken pometal in tisto tvojo strajo po vrtu populil." Ko bo ona kupila to snov za svoje priljubljene cvetlice in ji bo to mož izmikal, bo čuti nekako take litanjal: "Da le moraš biti tak! Vse pogoltnoš, sedaj ti še gnoj prav pride; kmalu boš postal še sam gnoj!"

Ker sem ravno pri vitaminih, naj omenim še drugo novico. Kakor znano, je v belem kruhu le malo vitaminov, ker v žitu so vitamini, ta vir življenja le v kali in luščicah, toda to dajemo prašičem, nam pa ostane le težko prebaven škrob. Najbolj zdrav kruh je iz moke celega zrnatega zrna. Toda, ker nima dobrega okusa, se te vrste kruh ne more vdomačiti in poleg tega se te vrste moka zelo rada pokvari. Radi tega so ameriški mlinarji na svojem zadnjem zborovanju sklenili, da bodo v kratkem začeli pri-meševati beli moki umetni vitamin B, kateri ji je bil z odstranitvijo otrobov odvzet. Kruh radi tega ne bo nič dražji niti ne bo izgubil na okusu, pač pa bo neizmerno pripomogel k zdravju. "Največja pridobitev za splošno človeško zdravje v eni generaciji," trdijo zdravniki. Da niso kaj podobnega razvili, je bil vzrok, da razmeroma ni dolgo, kar so vitamini razkrili, so jih začeli kemično pridobivati ter je še njih cena primeroma visoka.

Vitamin B v žitu je sestavljen iz treh snovi: nicotinic acid, thiamin in riboflavin. Kemisti so praveali moderni čarodeji. Nicotinic acid (B) pridobivajo iz nikotina, ki je eden izmed dveh najhujših človeških strupov, toda nicotinic acid ni le popolnoma neškodljiv, temveč tudi eno najbolj uspešnih zdravil za kronično stradalno bolezen (pellagra), ki je še nedavno zahtevala mnogo človeških življenj, ki je pa sedaj popolnoma ozdravljiva. Pridobivanje tega vitamina je zelo po ceni. Ko so pred kakimi štirimi leti po zelo kompliciranih procesih začeli pridobivati thiamin B, je stal en gram (30 gramov za unčo) 700 dolarjev. Sedaj stane gram manj kot dolar in bo še znatno cenejši. Pridobivajo ga iz premogove smole (tar). Riboflavin (B-2) bodo v kratkem začeli pridobivati v zadostni množini in potem takoj dobimo vitaminovo moko.

Vsi vitamini so zelo važni in če le enega primanjkuje v našem sistemu, se ne počutimo

dobro. Mnogo je boleznij, ki so jih še nedavno pripisovali drugim vzrokom, pa so le posledica pomanjkanja vitaminov vsled nezadostne ali nepravilne hrane. Zdravniki trdijo, da je v tej deželi na milijone bolnikov, ki trpe radi pomanjkanja vitaminov in to ne samo med revnimi, ampak tudi med premožnejšimi sloji prebivalstva. Med te vzroke so vključene vsakovrstne bolezni; od nervoznosti, slabokrvnosti in neprebave pa doli do navadne lenobe, kar do razkritja vitaminov sploh niso smatrali za bolezen, ampak le za zelo slabo lastnost.

Torej gospodinje ravnajo zelo modro, ako pazijo, da pripravljajo raznoliko hrano, ki bo obsegala vse vitamine in naj opuščajo kolikor mogoče hrano, ki nima doti ali nič vitaminov in naj jo upadomečajo z ono, za katero vedo, da ima dovolj tega v sebi. Posebno naj pazijo na vitamin C, ker tega telo najbolj hitro uporabi in se mora nadomeščati dnevno.

Ako ste v zadregi in ne veste, kaj je v eni ali drugi hrani, pogledajte v Slovensko-Amerikanski Koledar, na strani 131 je članek "Jedilni list in vitamini". Ta vam bo v veliko pomoč pri tej izbiri.

V. P.

Pobijajte prehlad

PREDNO GA DOBITE!

- 1. ČAS za pobijanje prehlada je RAVNO SEDAJ.** Vitamin A pomaga pobiti prehladno nalezljivost — in mleko ga dobavlja velikodušno. Vsa sistem zbirata vitamin A, ki vam ga daje mleko za bodočo vporabo!
- 2. "NAD 40 ČRTO!"** Bodite najmočnejši, ko drugi zaž Storie. Pijte mleko — vsebuje 34 prvih, katere po smenju znanstvenikov telo rabi.
- 3. CENE za uravnavano dijeto pada.** Čisto, tečnost se vija z več mleka v družinski dieti. Pijte mleko, kuhajte z mlekom.
- 4. ALI ŽELITE VEČ ZIVAHNO.** STI z manjšo težav. Storie, kar delajo filmski igralci. Vsak dan se poslužujejo svežega mleka, da si ojačijo energijo, omeje funte.

Bureau of Milk Publicity, Albany, N. Y., Dept. J1

Prosimo, pošljite na knjižico "Getting More Out of Life with MILK". BREZPLAČNO in predplačana:

Ime _____

Naslov _____

Mesto _____ Država _____

NATISNITE IME RAZLOČNO

THE STATE OF NEW YORK SAYS: LOOK BETTER, FEEL BETTER, DRINK FRESH MILK THE ECONOMY FOOD

DRŽAVA NEW YORK PRAVI: IZGLADAJTE LEPSJE, POČUTITE SE BOLJŠE, PIJTE SVEŽE MLEKO CENENA HRANA

DRŽAVA NEW YORK PRAVI: IZGLADAJTE LEPSJE, POČUTITE SE BOLJŠE, PIJTE SVEŽE MLEKO CENENA HRANA

NAZNANILO ZASTOPNIKA.

Naznanjatu naročnikom lista "Glas Naroda" in tudi drugim, katere nameravam obiskati, da jih obiščem prihodnji teden in bom nadomestil vse, kar sem zamudil, ker ste me zadnje čase obiskali dve moji prijateljici: Mrs. Flu in Mrs. Lumbago.

Prvi se nisem podal in sem jo odlovil, druga se me je pa tako oklenila, da mi je pomečkala vse ude, da sem moral po-lijcati zdravnika, da je to nadlogo preprečil od mene.

Če bo šlo vse po sreči, bom ozdravel do predpustne nedelje to je do 23. februarja, ko bo dramatični klub priredil lepo igro pod imenom "Denar". Ta igra je zelo smešna in kdor se hoče nasmejati, naj se igre udeleži. Vabljeni so vsi rojaki iz Pittsburgha in okolice. Pričetek bo ob 3. popoldne v Slovenskem domu na 57. ul. in Butler ulici.

Prijateljki pozdrav vsem naročnikom in čitateljem "Glas Naroda."

Philip Progar.

NOV GROB.

V Jenny Lind, Ark., je dne 27. januarja umrl John Močivnik. Za njim žaluje žena J. Močivnik, sin John in dve hčeri: Ana, omož. Kline in Alojzija, omož. Gorenc v Springfield, Ill., ter precej vnukov.

Mu želim R. I. P.

Mike Pike, Jenny Lind, Ark.

NEVERJETNO PRENEHANJE REVMAČNIH BOLEČIN

Nikar po nepotrebnem ne prenašate bolečin v kitah. Na tisoče ljudi je bilo ne pričakovano rešenih revmač-
nih bolečin, bolečin v kitah in zgibih s priprostim drgnjenjem s Pain-Expeller-jem. To nenavadno zdravilo naglo pomaga. Do sedaj je že bilo prodanih nad 17 milijonov steklenic. Kupite Pain-Expeller. Zahtevajte Pain-Expeller s sidrom na steklenici.

SLOVENIAN 123

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

V BLAG SPOMIN ZENI IN SESTR

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Rojena je bila 11. jan. 1857 v vasi Hlastje, fara Žusan na Spodnjem Štajerkem. V Ameriko je prišla leta 1920 k svoji edini sestri Emi Žekar na Grey Somerset, Pa., ker ona in njen soprog sta jo tudi sem dobila, njo in njeno hčer, ki jo je poročil Toni Brilej, ki pa je že umrla leta 1927. Njeno de-
kliško ime je bilo Žlof, po prvem možu pa Voga in zdaj pa Mary Negro. Bila je vesela na-
rave, ljubila je petje, veselo družbo in pa rože. To je tista Mary Negro, ki je še lani dala tri dopise v "Glas Naroda", ko je objavila pesem "Voda in vino," ker ona je znala take stare in lepe pesmi, da ljudje, ki zdaj živimo, jih nismo še nikdar slišali. To vedo tisti, kateri so jo poznali.

Najprej in najlepša hvala Emi in Louis Delapiju na Fern-
dale, Pa., ki sta jo vzela na svoj dom da je tam ležala na nrtvaškem odru; lepa hvala Ema, za svo tvojjo pomoč in do-
broto, ko si vse storila na mi-
sto mene, ker jaz itak ne bi bil zmožen vse to storiti. Lepa hvala Toni Brileju za vožnjo, da si peljal Eno brezplačno, kamor je bilo treba. Lepa hvala njeni edini sestri in svaku, Emi in Joseph Žekar iz Ex-
port, Pa., ko jo je prišla pog-
ledat za časa, ko je bila v bol-
nišnici. Bila je 4 dni tukaj in lepa hvala sestrim hčeram in zetom in sinu, ki so jo prišli po-
krepiti in jo sprenili k mir-
nemu počitku. Tudi lepa hvala

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Rojena je bila 11. jan. 1857 v vasi Hlastje, fara Žusan na Spodnjem Štajerkem. V Ameriko je prišla leta 1920 k svoji edini sestri Emi Žekar na Grey Somerset, Pa., ker ona in njen soprog sta jo tudi sem dobila, njo in njeno hčer, ki jo je poročil Toni Brilej, ki pa je že umrla leta 1927. Njeno de-
kliško ime je bilo Žlof, po prvem možu pa Voga in zdaj pa Mary Negro. Bila je vesela na-
rave, ljubila je petje, veselo družbo in pa rože. To je tista Mary Negro, ki je še lani dala tri dopise v "Glas Naroda", ko je objavila pesem "Voda in vino," ker ona je znala take stare in lepe pesmi, da ljudje, ki zdaj živimo, jih nismo še nikdar slišali. To vedo tisti, kateri so jo poznali.

Najprej in najlepša hvala Emi in Louis Delapiju na Fern-
dale, Pa., ki sta jo vzela na svoj dom da je tam ležala na nrtvaškem odru; lepa hvala Ema, za svo tvojjo pomoč in do-
broto, ko si vse storila na mi-
sto mene, ker jaz itak ne bi bil zmožen vse to storiti. Lepa hvala Toni Brileju za vožnjo, da si peljal Eno brezplačno, kamor je bilo treba. Lepa hvala njeni edini sestri in svaku, Emi in Joseph Žekar iz Ex-
port, Pa., ko jo je prišla pog-
ledat za časa, ko je bila v bol-
nišnici. Bila je 4 dni tukaj in lepa hvala sestrim hčeram in zetom in sinu, ki so jo prišli po-
krepiti in jo sprenili k mir-
nemu počitku. Tudi lepa hvala

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Rojena je bila 11. jan. 1857 v vasi Hlastje, fara Žusan na Spodnjem Štajerkem. V Ameriko je prišla leta 1920 k svoji edini sestri Emi Žekar na Grey Somerset, Pa., ker ona in njen soprog sta jo tudi sem dobila, njo in njeno hčer, ki jo je poročil Toni Brilej, ki pa je že umrla leta 1927. Njeno de-
kliško ime je bilo Žlof, po prvem možu pa Voga in zdaj pa Mary Negro. Bila je vesela na-
rave, ljubila je petje, veselo družbo in pa rože. To je tista Mary Negro, ki je še lani dala tri dopise v "Glas Naroda", ko je objavila pesem "Voda in vino," ker ona je znala take stare in lepe pesmi, da ljudje, ki zdaj živimo, jih nismo še nikdar slišali. To vedo tisti, kateri so jo poznali.

Najprej in najlepša hvala Emi in Louis Delapiju na Fern-
dale, Pa., ki sta jo vzela na svoj dom da je tam ležala na nrtvaškem odru; lepa hvala Ema, za svo tvojjo pomoč in do-
broto, ko si vse storila na mi-
sto mene, ker jaz itak ne bi bil zmožen vse to storiti. Lepa hvala Toni Brileju za vožnjo, da si peljal Eno brezplačno, kamor je bilo treba. Lepa hvala njeni edini sestri in svaku, Emi in Joseph Žekar iz Ex-
port, Pa., ko jo je prišla pog-
ledat za časa, ko je bila v bol-
nišnici. Bila je 4 dni tukaj in lepa hvala sestrim hčeram in zetom in sinu, ki so jo prišli po-
krepiti in jo sprenili k mir-
nemu počitku. Tudi lepa hvala

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Rojena je bila 11. jan. 1857 v vasi Hlastje, fara Žusan na Spodnjem Štajerkem. V Ameriko je prišla leta 1920 k svoji edini sestri Emi Žekar na Grey Somerset, Pa., ker ona in njen soprog sta jo tudi sem dobila, njo in njeno hčer, ki jo je poročil Toni Brilej, ki pa je že umrla leta 1927. Njeno de-
kliško ime je bilo Žlof, po prvem možu pa Voga in zdaj pa Mary Negro. Bila je vesela na-
rave, ljubila je petje, veselo družbo in pa rože. To je tista Mary Negro, ki je še lani dala tri dopise v "Glas Naroda", ko je objavila pesem "Voda in vino," ker ona je znala take stare in lepe pesmi, da ljudje, ki zdaj živimo, jih nismo še nikdar slišali. To vedo tisti, kateri so jo poznali.

Najprej in najlepša hvala Emi in Louis Delapiju na Fern-
dale, Pa., ki sta jo vzela na svoj dom da je tam ležala na nrtvaškem odru; lepa hvala Ema, za svo tvojjo pomoč in do-
broto, ko si vse storila na mi-
sto mene, ker jaz itak ne bi bil zmožen vse to storiti. Lepa hvala Toni Brileju za vožnjo, da si peljal Eno brezplačno, kamor je bilo treba. Lepa hvala njeni edini sestri in svaku, Emi in Joseph Žekar iz Ex-
port, Pa., ko jo je prišla pog-
ledat za časa, ko je bila v bol-
nišnici. Bila je 4 dni tukaj in lepa hvala sestrim hčeram in zetom in sinu, ki so jo prišli po-
krepiti in jo sprenili k mir-
nemu počitku. Tudi lepa hvala

Časi se res spreminjajo. Vse mine dobro in slabo, samo spomni nam še ostanejo. Ravno tako je tudi z mojim življenjem. Bil sem mlad, korajžen vojak, potem sem se oženil, šla sva v Nemčijo, potem v Ameriko s trobuhom za krunom si iskat boljsega življenja, kakor drugi. Potem so se začeli bolj resni časi za mene. Žena mi je umrla, pa mi je križ zlomilo v majni, da sem polabljen do smrti. Sem se pečljari 7 let, potem sem pa našel eno vdovo, ki je prišla iz stare do-
uovine, sem se z njo oženil in sva živela skupaj 6 let in 5 mesecev kot dva golobčka. Zau-rija sva bila skupaj in zmirlja govorila kot vrabčiči na grmu. Dne 6. decembra lanskega leta pa je dobila pljučnico, dal sent jo v bolnišnico in ko se je vrnila domov, ni bila več tako kot poprej. K sebi jo je vzela Ema Delapi, to je hči njene sestre in je bila pri njej dva tedna, potem si je pa želela zo-
neti priti domov, toda je 2. fe-
bruarja ob 10,30 dopol. je za-
vedno mirno v Gospodu za-
spala. Previdena je bila s sv. zakramenti.

Rojena je bila 11. jan. 1857 v vasi Hlastje, fara Žusan na Spodnjem Štajerkem. V Ameriko je prišla leta 1920 k svoji edini sestri Emi Žekar na Grey Somerset, Pa., ker ona in njen soprog sta jo tudi sem dobila, njo in njeno hčer, ki jo je poročil Toni Brilej, ki pa je že umrla leta 1927. Njeno de-
kliško ime je bilo Žlof, po prvem možu pa Voga in zdaj pa Mary Negro. Bila je vesela na-
rave, ljubila je petje, veselo družbo in pa rože. To je tista Mary Negro, ki je še lani dala tri dopise v "Glas Naroda", ko je objavila pesem "Voda in vino," ker ona je znala take stare in lepe pesmi, da ljudje, ki zdaj živimo, jih nismo še nikdar slišali. To vedo tisti, kateri so jo poznali.

Najprej in najlepša hvala Emi in Louis Delapiju na Fern-
dale, Pa., ki sta jo vzela na svoj dom da je tam ležala na nrtvaškem odru; lepa hvala Ema, za svo tvojjo pomoč in do-
broto, ko si vse storila na mi-
sto mene, ker jaz itak ne bi bil zmožen vse to storiti. Lepa hvala Toni Brileju za vožnjo, da si peljal Eno brezplačno, kamor je bilo treba. Lepa hvala njeni edini sestri in svaku, Emi in Joseph Žekar iz Ex-
port, Pa., ko jo je prišla pog-
ledat za časa, ko je bila v bol-
nišnici. Bila je 4 dni tukaj in lepa hvala sestrim hčeram in zetom in sinu, ki so jo prišli po-
krepiti in jo sprenili k mir-
nemu počitku. Tudi lepa hvala

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.—

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri:
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York, N. Y.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznij, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši nasel-
bini, vprašajte krajevnega tajnika
za pojasnila, če ne, pišite na glavni
urad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRU-
ZABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIH ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

MOŽ SIMONE

—: ROMAN —:

Francoski spisal: CHAMPOL. — Preložil: LEVSTIK.

16

V vestnem izpolnjevanju svoje dolžnosti je držala z eno roko plavalaso svežo, precej gibčno deklcio, z drugo pa njeno sestro, ubogo dete kakšnih 15 let, ki je bila pokvečena in rahitična.

V par minutah je gospod d'Avron pograbil šale in kovčke, priril celo družbo tja do izključno damskega oddelka in našel obenem časa dovolj, da je očaral s svojimi vjudnimi manirami učiteljico angleščine, ki ni bila preveč vajena poklonov.

"Kako prikupljiv človek je vaš gospod oče!" je vzkljknila, ko se je vlak premaknil in je gospod d'Avron poslednjikrat poljubil Simone, poklonil se damam in spretno skočil na peron.

Simona se je naslanjala na vrata in ga še lovila z očmi. Obrnila se je, zadušila vzdihljaj in dejala:

"Sama moram priznati, da ni nihče ljubeznivejši od mojega očeta."

Ne da bi se bila tega zavedala, a vendar bi ji bilo v tem trenutku morebiti ljubše, da je bil manj ljubezljiv in bolj resnoben, da nad nado srečne vrnitve ni tako lahko pozabil žalostne ločitve in da je imel za njo vsaj eno solzo mesto poljuba. Toda oboževala ga je, kakoršen je bil.

Te prve besede so srečno prodrle led. Gospodu d'Avron na ljubo je bila učiteljica rada pripravljena pozabiti napeto razmerje, ki je nekdanj vladalo med njo in med Simono, ko se je ta brez vsake dobre volje učila izgovarjati "th" in "ough." Omenila je le z rahlo škodoželjnostjo.

"Zdaj ko greste na Angleško, draga moja, sem prepričana, da vam bo žal, ker ne znate pravilno izpregovoriti niti starih besed našega jezika."

"Da, in še zelo," je rekla Simona z odkritosrčnim kesanjem, ki je popolnoma potolažilo nevoljo njene bivše učiteljice.

Poagoma so postajale bolj in bolj domače. Zlasti pokvečena deklcia je kazala do Simone mnogo prijateljstva, bližajoca se ji s tisto simpatijo, ki jo goje popačena bitja do njih, katerim je bila narava milejša, ako jih ne zavidajo. Simona se je odzivala temu približevanju, kar najbolj se je odzvala, in kročila instiktivni odpor, s katerim jo je vedno navdala prirodna popačenost in katerega je njeno dobro srce včasih le trudoma premagovalo. Otrok se je kmalu toliko opogumil, da jo je prijel za roko in jo zaprosil, naj mu pravi Flora, ter dodal:

"Biti moramo prijateljice, ker smo skupaj na potovanju. Tudi vračate se bomo skupaj. Morda se celo vidimo na Angleškem, ker potujemo malodane v isti kraj!"

Učiteljica angleščine, ki je bila za svojim sivim pajcolanom malo zadremala, se je zdrantila, rekoč:

"Toda slišite, draga Simona, kam pravzaprav vas naj popelje? Mati pravnica mi je dejala, da k neki sorodnici v bližini Yorka in nič več."

Simona ni videla nikake nedostojnosti v tem, da pove tino ime in naslov: "Vikonitosa d'Avron v Erlington Castle, Erlington, York-shire."

"Kakšen izgovor," se je zopet razsrdila stara Miss in s povdardkom ponovila besede, da pokaže njih pravilni izgovor. "Erlington Castle!" ste vzkljknili sestri hkratu, po kratkem premišljevanju. "To pa ni daleč od nas."

"Ali poznate mojo teto?" je vprašala Simona.

"Ne," je izjavila starejša; Flora pa, ki je bila bolj živahna, in se je bol želela prikupiti svoji novi prijateljici, se je oglasila:

"Midve se mučive le malo časa pri najinih stariših, ki žive v York-shiru sploh še zadnje leto, tako da nisve poučeni o tem, kar se godi po deželi. Vendar pa se mi zdi, da sem že slišala govoriti o vaši teti; kaj ne, da je zelo bogata?"

"Dr," je rekla Simona.

"Ali je vdova?"

"Je."

"In malo..."

"Originalna. — Nemara zelo."

"Th, potem vem nekaj o nji. Ali se spominjaš Jenny, kaj so pravili Howerjevi o svojem izletu v Erlington? Šli so bili tja, da si ogledajo vrtove, tiste krasne vrtove, in grad, ki je baje zelo zanimiv. Za časa starega lorda Erlingtona je bil dostop vsakomur prost in vsakdo je bil prijazen sprejet. Mesto prijaznega sprejema pa, ko so prišli Howerjevi do vrat, so jih služabniki pritekli odganjati kakor divji, rekoč, da je grad lastnina nekakinega lorda Erlingtona, in da, ta gospa nikomur ne dovoljuje vstopa, niti v vrtove ne."

Primeri s Howerjevimi je bila vse prej nego bodrilna, in Simona je prebledela. Nemara je mala Flora to zapazila, kajti nečmo ji je stisnila roko in dodala:

"Toda prepričana sem, da bo vaš sprejem prijazen. Vaša teta vas mora brezumno ljubiti."

"Ne pozna me."

"Pa vas bo ljubila kaj za to! Stvar je ista!"

Simona ni odgovorila, temveč je začela gledati skozi okno. Dan je bil muren in vlažen. Krajine, ki jih je bila zima opalpa vsakoršne lepote, so bežale pod nizkim sivim nebom mimo nje. Toda Simoni je vendarle usajalo vsaj to, da je gledala sedaj še kopno zemljo in francosko nebo. Od morja je bril veter; siva pega se je vlekla na obzorju v neskončnost.

"Da bi le ne inek slabe vožnje!" je nemirno vzdihnila stara Miss.

Simona se še dostej nikdar ni vozila po morju, in ko so dospeli v Calais, je se nehoti raztresel pogled na pristanišče in na priprave k odhodu.

Odhajajoča ladja je bila izmed angleških parnikov, teh je bilo mnogo več, nego francoskih, ki tekmujejo z njimi na morskimi progami od Calaisa do Dovra.

"Zdaj smo že na Angleškem" je zmago-lavno vzkljknila stara Miss, ko je stopila na mostič; a navzlic temu se je spotaknila in padla v naročje nekoga mornarja, ki jo je sprejel vse prenaslo prijazno, dasi je bil njen rojak.

[Nadaljevanje prihodnjih.]

Iz slovenskih naselbin

VESELICA V BROOKLYNU

Vsakikrat, kadar se pripravljajo kako društvo, da pridedi veselico ali kaj sličnega, zadene skoro vsakega člana gotova naloga, katero mora prevzeti. To pot sem dobil nalogo, katero moram izvršiti v obliki pisanja, kateremu bi se reklo dopis. Bom pa poskusil.

Vdopisu hočem spomniti, da bo "Delavsko samostojno podporno društvo v Brooklynu" privedilo lep večer v prostorih našega rojaka Franka Arneža v Ridgewoodu v soboto 22. februarja 1941.

Kot sem že omenil, bom poskusil napisati, kar bi vstreglo moji nalogi. Dragi rojaki, kdor izmed vas obiskuje seje podpornih društev, že ve, kako je zanimanje pri društvu. Te seje navadno obiskujejo vedno isti člani, ki skušajo obdržati društvo na površju dokler se seveda da. V tem pogledu so naš možje v newyorškem metropoli že precej koristnega ukrenili.

Kako potrebno nam je biti član podpornega društva, nam je že pokazala preteklost. In ta potreba se v vsakim dnem kaže tem večja, ker postajamo starejši. Kolikokrat se je že primerilo, da je prišla vest iz ene ali druge naselbine, da je umrl rojak, za katerega je bilo treba nabirati prostovoljne doneske za njegov pokop. Rojaki,

ta žalostna resnica ni nikako predbacivanje, temveč je to našo stvarilo, katero tudi nas lahko doleti, ako bomo zanemarjali sami sebe in svojo družino. Gotovo pa je, da so v takih slučajih bili vzroki, kot je nesreča ali dolga bolezan.

Pred par tedni je prosil nek tukaj naseljeni rojak za pristop k našemu društvu. Seveda je bilo društvo pripravljeno sprejeti ga kot člana, če ne bi bil prestar. Tako imamo zopet dokaz, da se mora človek pripraviti za bodočnost v mladosti.

Kateri rojak ali rojakinja še ni član ali članica katerega podpornega društva, bi vas povabil, da postanete član ali članica Delavskega samostojnega podpornega društva v Brooklynu, s pripombo, če se niste prijavili 45. leto. Mesečna članarina je \$1.00. Društvo plačuje bolniško podporo \$7.00 na teden, smrtnino pa \$300. Če hočete tedaj postati član tega društva, tedaj pridite na sejo, ki se vsi vsako drugo soboto v mesecu v prostorih Franka Arneža na Forest Avenue v Ridgewood, L. I. Vsa pojasnila o tem lahko dobite tudi na veseleci 22. februarja na ravno istem prostoru.

Z bratskim pozdravom

K. M.

VESTI IZ MRZLE MINNESOTE

Zopet vas prosim za malo prostora v našem priljubljenem "Glasu Naroda" ker me naši naročniki večkrat prosijo, da naj kaj poročam iz naše mrzle Minnesote. Pa saj letos ni tako mrzlo, kakor je bilo prejšnjo zimo. Najmrzlejši dan je bil letos 25. pod ničlo, danes, 4. febr. pa je 20 nad ničlo. V nedeljo je bilo prav lepo, ko je prišel jazbec ven, Solnce je sijalo tako, da je lahko videl svojo senco. Tako rečejo, da je potem še šest tednov hude zime, pa upam, da ne bo ta prerokba resnična.

Pred kratkim nas je obiskal naš kongresnik Mr. Bill Berlin in je naročil "Glas Naroda" za svojo mater, ki živi v Buhl, Minn. Zato mu lepa hvala. Lahko smo ponosni vsi tukajšnji Jugoslovani na naše poslance, ki nas zastopajo sedaj v državni zakonodajni v St. Paul, Minn. Ti so sledeči: B. Vukolich iz Gilberta, Bill Berlin iz Buhla in John Blotnik iz Chisholm, Minn. Zadnja dva sta Slovence, prvi je hrvaškega pokolenja, oziroma vsi trije so Jugoslovani in upamo vsi, da bodo nas vse častno zastopali na železnem okrožju, ker ravno sedaj se bje boj, ker velike tukajšnje Oliver Mining kompanije bi rade odtegnile velike davke od naših mest, potem bi pa morali hišni posestniki velike davke plačati. Zatorej imajo naši poslanci veligo nalogo v državni zakonodaji. Upamo, da bodo zmagali in se veselili vrnilo domov.

Sedaj moram pa še nekaj poročiti, nam eč za Slovenski Narodni dom, ker vse prav lepo napreduje in ako bo šlo vse po sreči, bo tukaj v teku par let

sezidan Slov. Nar. dom, ker je zelo potreben v tej naselbini. Sedaj pripravljajo igro "Vaška Venera" ki jo bodo igrali na Belo nedeljo. Torej rojaki, že sedaj si pridržite tisti dan, da se boste vdeležili, kajti igra vsebuje veliko zdravega humora in se boste iz srea nasmejali. Saj ravno sedaj potrebujemo mnogo humorja v teh resnih časih. Obenem boste pa tudi pomagali dobri stvari, kajti čisti dobiček je namenjen za Slov. Nar. dom.

Tukaj so zopet odprli novo majno, ali samo starejše delavce jemljejo na delo, to je take, ki so že delali poprej v majni ali ne smejo biti več stari kot 50 let, ker čez petdeset mislijo kapitalisti, da je že človek prestar za delo.

Sedaj pa pozdrav na vse čitatelje "Glasa Naroda".

Frances Lukanych, Chisholm, Minn.

ADAMICH ZOPET DOBIL NAGRADO.

Pisatelj in urednik magazina "Common Ground" Louis Adamič, je včeraj dobil prvo nagrado Johna Anisfielda za svojo najnovejšo knjigo "From Many Lands". Komisija je odločila, da je ta Adamičeva knjiga "o plemenskih odnošajih" najboljša v letu 1940.

To ustanovo v znesku \$1000 je leta 1934 ustanovila Edith Anisfield Wolf v spomin na svojega očeta v namenu, da vzpodbuja pisatelje, da čim več pišejo o medsebojnih odnošajih raznih narodov.

Notri bo tudi vsučilišče v Philadelphiji, Pa., podelilo Mr. Louis Adamiču časten naslov doktorja za književnost.

Newyorški odmevi

(Nadaljevanje s 2. str.)

To pa ni res. Je proti človeški naturi. Je res, da mora imeti telo svoje, ampak to je jako malo, tako malo, da bi rekel zadnje, kar pripomem k zdovoljnosti in sreči. Človek veliko lažje prenaša vse fizične muke, kakor pa duševne.

Komunizem in fašizem spadata med teorije, ki jih je ustvaril človek. Demokracija je

del človeške nature, človeška notranja vrednota kakor duca te drugih.

Če si tako ustvarimo jasne pojme, kaj in kako hočemo, nam ne bo težko rešiti drugega problema: kaj je treba, da se doseže ta namen. V tem vprašanju ne more biti nikdo nevtralen. Če si za to, ne mo-

"Ognjena Andra" v zbornici

Tekom debate glede "lend-lease" predloge je vstala na galerije poslanske zbornice črnooblečena ženska z mrtvaško masko na obrazu ter začela kričati. Stražniki so jo prišli in odvledli iz dvorane. Na policiji je rekla, da se piše Margaret Russel in da je iz New Yorka. Po poklicu je baje pisateljica in piše pod imenom "Ognjena Andra."

Ker slutijo, da ni pri zdravi pameti, so jo poslali na opazovalni oddelak.

Gayda se znaša nad ameriškim Zidi

V Mussolinijevem glasilu "Giornale d'Italia" piše znani laški časnikar Virginio Gayda, da skušajo Židje spraviti Združene države v vojno v namenu, da obnove židovsko internacionalo.

Gayda je našel 14 vplivnih ameriških državljanov, voditeljev radio-postaj, časnikarjev in političnih voditeljev, o katerih trdi, da so Židje. Te ljudi je označil kot najagilnejše vojne ščuvavce.

Toliko časa bodo drezali in drezali, — zaključuje Gayda svoj članek, — da bodo Amerikanci javno nastopili proti Židom.

V Kanadi letos ne bo ljudskega štetja

Kakor v večini drugih držav, je bil tudi v Kanadi običaj, vprizoriti vsakih deset let ljudsko štetje. Vršiti bi se imelo letos, pa ga iz razlogov varčevanja ne bo.

Štetje bi veljalo najmanj dva milijona dolarjev, in pri njem bi bilo zaposlenih nad 16 tisoč uradnikov. Po mnenju vladnih za-topnikov bi se dalo tozadevni denar in čas koristneje porabiti v vojne namene.

Poleg tega je pa tudi postavila določujoča narodno registracijo, izvršila skoro isto delo kot bi ga ljudsko štetje.

reš biti za ono. Ako si za ono, ne moreš biti za to.

Vse to bi bilo res, ko bi ne bilo v človeški naturi tretjega, ki največkrat odloča njegova pota, to je strah. Strah je tisti, s katerim človek zavija svojo notranjost, strah je tisti, s katerim izkuša rešiti sebe, svoje življenje in materijal, kar ga ima.

Strah tudi meša pojme in jasne poglede v stvar samo. Koliko starih, zakrpanih in preluknjanih fraz so že privlekli na dan, da se natrese ljudstvu peska v oči. Kar ni Hitler opetovano izjavil, da vodi boj v ta namen, da zatre "gnjivo" demokracijo? Čemu vlačiti kaj drugega na dan, ko je vendar jasno povedano, za kaj se gre?

Omenjal sem sicer komunizem in fašizem drugo poleg drugega, ne mislim pa reči, da je to eno in tisto. Druge skupnosti nimata, kakor da sta o-ba ekonomskega izvora — s tem se pa tudi vsaka primera neha.

Današnji svetovni boj je boj demokracije s fašizmom, kakor ga pvedstavljata Hitler in Mussolini in več manjših repatic, ki jih najdemo po vsem svetu. Fašizem je resnična nevarnost ne samo za demokracijo, ampak za vsako drugo obliko človeške družbe. In če zmaga, bo konec ne samo naše svobodne Amerike, ampak tudi Sovjetske Rusije, ki pride tako gotovo na vrsto, kakor gotovo se v naravi vstita noč in dan.

Fašizem s privilegiranimi, izvoljenimi narodi, fašizem s sužnji in robovi, to je ena fronta. Na drugi je demokracija. S katero fronto držiš za katero si se odločil?

NAZNANILO in ZAHVALA

Z žalostnim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je preminul ljubljani mož, oziroma oče

John Schwasnick

Umril je po kratki bolezni pljučnici dne 31. januarja 1941 ob 12. uri v starosti 62 let. Rani je bil rojen 5. aprila 1878 v vasi Podpreska pri Loškem potoku na Dolenjskem. Pogreb se je vršil po vseh katoliških obredih dne 3. februarja ob pol desetih dopoldne z veliko sveto mašo v tukajšnji St. Mary's cerkvi ter prepeljan v tukajšnjo mrtvaško shrambo na St. Mary's pokopališču.

Prisrčna hvala vsem njegovim bratom ter sestrici in Clevelandu za poslano žalostinke in drugo. Iskrena hvala vsem, kateri ste nam stali na strani v teh bridkih urah, kot vsem prisrčna hvala za darovane vence in za daritev sv. maš ter vsem, kateri ste ga prišli pogledat na njegovi zadnji poti ter se udeležili pogreba. Hvala za brezplačna vozila. Iskrena hvala tudi vsem tukajšnjim društvom za poslano venca. Vsa čast vsem skupaj!

Ranjki je prišel v Ameriko že leta 1906; potem se je zopet izselil v domovino ter se zopet povrnil v to deželo. Po večini je delal v gozdovih v Pennsylvaniaji, Vermontu in New Hampshire-u ter se ga gotovo po večini vsi gozdarji dobro spominjajo kot tudi vse njegove družine. Zadnjih 10 let je pa po večini živel v okolici Little Falls, N. Y. Bil je tudi dober ud tukajšnjega Slovenskega Doma, kateri ga bode težko pogrešal.

Ranjki zapušta tu v Ameriki 4 brate in sicer Josea, Antona, Franka in Ludvika ter ženo in 4 odrasle snove in njih družine ter nekaj sorodnikov v stari domovini.

Tebi ljubljani mož in oče, pa želimo, naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Odšel si od nas v prerani grob. Počivaj v miru.

Zalujoci ostali:

MARY SCHWASNICK, žena;

JOHN in HERMAN (R. D. 2, Mohawk, N. Y.);

JOE in FRANK (4002 Third Ave., Brooklyn, N. Y.)

sinovi.

Mohawk, N. Y., 8. februarja, 1941.

400-letnica Santiaga

Mesto Santiago v Chile je včeraj pričelo slaviti 400. obletnico svoje vstanovitve. Vojaške garnizije so s topovskimi strelji naznanile pričetek raznih slavnosti; vojaške godbe so igrala na vseh trgih in državnih poslopih.

Na slovitim hribu Santa Lucia je paradiralo vojaštvo v spomin, ko je pred 400 leti na tem mestu razvil špansko zastavo osvojitelj Pedro de Valdivia.

19 letna morilka svojega moža obsojena na 10 let ječe.

Pred sodiščem v Loznici se je zagovarjala 19 letna kmetica

Cveta Krsmanović zaradi umora moža. Mlada žena je bila izredno gospodovalna, poleg tega se je pa kaj rada zabavala z drugimi možmi. Mladi mož je bil seveda silno ljubosumen, vendar pa si Cveta ni pustila ničesar očitati. Zato je mož sklenil, da bo z lepo Cveto enkrat temeljito obračunal. Da bi imel dovolj poguma, se je napil in v tem stanju je povedal Cveti vse, kar mu je bilo na sren. Seveda se je pri tem poslužil tudi precej krepkih izrazov. Cveta, ki je bila vajena; da je mož z njo govoril lepo, se je silno razjezila. Zagrabila je za kol in ubila moža. S katerim se je poročila samo zato, da bi bila preskrbljena. Sodišče je morilko obsojilo na 10 let ječe.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivosti iz vseh dob in delov sveta... Informativna knjiga za vsakega rojaka, ki zasleduje svetovne dogodke.

Citajte zanimiv članek: "O LOVU IN LOVCIH," ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vsoto lahko pošljete v znakih po 2 oz. 3 cente, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trije zemljevidi v barvah: EVROPA LETA 1914; EVROPA PRED SEDANJO VOJNO; EVROPA I. 1940

NAROČITE GA ŠE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Velika Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni Atlas (38 barvnih zemljevidov) — vse skupaj \$1.